

Forfølgelse, som vil blive den naturlige Følge deraf. Man bør huske, hvor usikre Arbejdsforholdene er. Man bør huske, at der er noget, der hedder Sæsonarbejde, og at dette kan være mindre godt et Aar end et andet. Man bør huske, at der er Krisetider med megen Arbejdsløshed, og at mod alt dette maa Arbejderne søge at sikre sig. Selv om de et Par Aar skulde tjene 100 eller 200 Kr. over Indtægtsgrænsen, er deres Forhold saa usikre, at det er ganske urimeligt paa Grund af en saadan Indtægtsstigning at jage dem ud af Kassen eller over i en højere betalende Klasse. Derved vil et enkelt godt Aar blive gjort til Norm for, hvorvidt en Arbejder kan være Medlem af en Sygekasse eller ikke. Enkelte Tilfældigheder kan spille ind og gøre ham til saakaldt bemidlet maaske paa en Tid, hvor han netop er allermost fattig.

Der ligger en uhyggelig Uretfærdighed i dette Lovforslags § 6. En Mand, der sidder i en fast Stilling for hele Livet, hvor han oppebærer fast Løn uden at behøve at bekymre sig om Arbejdsløsheds- eller Krisetider, Overarbejde, svindende Konjunkturer o. s. v., og som hver Maaned eller Uge gaar hen og hæver sin faste Løn, kan uden Vanskelighed være Medlem af en Sygekasse, blot hans samlede Indtægt ligger under Indtægtsgrænsen eller ved Grænsen. Men en Arbejder eller Haandværker, som fører den haardeste Kamp og lever i usikre Kaar, skal forfølges, hvis han et enkelt Aar kommer et Par Kroner op over den Grænse, Loven strengt har fastsat. En ejendomsløs og formueløs Arbejder med, lad os sige, 2 Børn, der opnaar at faa over 2,150 Kr. i Indtægt om Aaret, skal ud af Kassen eller over i de bemidlede Klasse. Den samme Arbejder maa betale f. Eks. en Krones Penge om Dagen i Husleje og er paa mange andre Omraader meget stærkt beskattet, men han skal ud af Sygekassen, for han er bemidlet, eller han skal over i de bemidlede Klasse. Men derimod er en Ejendomsbesidder paa Landet, der opgiver sin Formue til 10,000 Kr. og sin Indtægt til 1,450 Kr., og som ligeledes har 2 Børn, ubemidlet og kan være Medlem af Sygekassen og faa Statstilskud som ubemidlet. Der er ingen Retfærdighed deri. Jeg er i alt Fald ikke i Stand til at se den.

Lad mig nævne et Tilfælde, med Hensyn til hvilket det ikke klart fremgaar af Loven, hvorledes man skal forholde sig. Lad os tænke os en gift Mand, der ved sit eget Arbejde tjener 28 Kr. om Ugen, hvad der ikke er nogen ukendt Løn her i Hovedstaden. Hans Hustru maa arbejde med,

hvad der heller ikke er ukendt her i Hovedstaden, hvor Livet er dyrt. Lad os sige, at hun tjener 500 Kr. om Aaret. Saa har han maaske en Dreng eller en Pige paa 15 Aar, som tjener 2 Kr. om Ugen som Bydreng eller Bypige. Det bliver 104 Kr. om Aaret. Endelig har han maaske en Søn paa 16 Aar, som er Lærling og tjener 156 Kr. om Aaret, saa paa denne Maade bliver den samlede Indtægt, hvoraf der skal svares Skat, 2,216 Kr. Han har maaske desuden 2 Børn, der er under 15 Aar. Sygekasseloven siger, at han er bemidlet. Han har over 2,150 Kr., og han skal altsaa enten ud af Sygekassen eller flyttes over i de bemidlede Klasse. Men hvordan gaar det med Konen, som tjener 500 Kr.? Skal hun ogsaa over i de bemidlede Klasse? Og Børnene paa 15—16 Aar, der ogsaa kan være Medlemmer af Sygekassen, skal de ogsaa over i de bemidlede Klasse? Og nu til sidst Manden, efter at man har taget Hustruens og Børnenes Indtægt fra, saa han kommer tilbage til de 1,456 Kr., bliver han pludselig ubemidlet? Jeg tror, der vil opstaa saa mange Mærkværdigheder, hvis dette Lovforslag gennemføres i den foreliggende Skikkelse, at jeg meget indstændigt vil anbefale Ministeren at søge at forandre det. Hvis en Mand sammen med sin Kones Indtægt har mellem 1,500 og 1,800 Kr. om Aaret, hører han til de ubemidlede, men hvis Konen dør, vil han pludselig, da Grænsen for ugifte er 1,500 Kr., kunne komme til at høre til de bemidlede. En saadan Mand vil imidlertid som Regel være daarligere stillet end før. Han har haft Udgifter til Begravelsen o. s. v. og har maaske Børn, som han skal betale Plejeløn for og lignende. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Kierkegaard) talte om Uretten ved de bestaaende Forhold overfor mindre Ejendomsbesiddere, hvis Formue var forholdsvis stor, maaske som Følge af de høje Ejendomspriser. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at der vistnok mange Steder er begaaet Uret i Ly af den bestaaende Lovs Bestemmelser om smaa Ejendomsbesiddere. Det skal vi naturligvis søge at ændre. Jeg har ikke det mindste imod, at man flytter stærkt om paa Grænserne for Landdistrikternes Vedkommende, men man maa ogsaa vise en vis Retfærdighed overfor andre, overfor Arbejderne i Byerne, for de har alligevel, naar det kommer til Stykket, den usikreste og den mest kampfyldte Tilværelse. Hvis f. Eks. en Købstadarbejder med 5 Børn efter § 6 c har over 2,200 Kr. om Aaret i fast Indtægt, kan han ikke være Medlem af en Sygekasse. Han har